

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος πρώτον εν Αθήναις,
που κλυτίζούν οι κηφηνες

Χίλια δεκάοκτώ ογδοήντα τέσσαρα,
Μία να ταιριάζη βρήκα λέξι ΚΑΙΣΑΡΑ

Ρωμαίος την εβδομάδα — μόνον μία φορά θα βγαίνει.
Όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου κατεβαίνει.
Βουτηγιάς δεν δέχομαι — γιατί δεν τους ανέχομαι.
Όσα φύλλα κι' α' κορτίης — δεν περνάς συνδρομητής.

Δέν θα έχουμε τερτέρια — όποιος πείν και νταραβέρια.
Γράμματα και πληρωμαί — αποστέλλονται σ' εμέ.
Μές' στών φόρων την αντίαρα — κι' ό Ρωμηός μας μία δεκάρα,
Κι' άς την δίνη όποιος θέλει — ειδ' άλλέως δέν μας μέλει.

Του Σεπτεμβρίου εικοσιδύο
ζεστή ημέρα και βράδυ κρύο.

Τριάντα πέντε αριθμός,
φτώχεια, φαγούρα, σκοτωμός.

Τί συνεντεύξεις πολιτικές
και όμιλίες μοναδικαί !

την πολιτική, έφάνη νέον σύστημα διαχάτως,
όπως είναι όλα νέα 'στο πρωτότυπόν μας κράτος,
όμορπα, ποικίλα, αλλά και φαιδρά συνάμα,
πρόσητος μεγάλης και φρενοβλαθείας κρᾶμα.
Όλην τὸ σύστημα, νομίζω, παλαιά πῶς είναι έξεις,
κι' συνίστατ' εἰς σπουδαίας και μακρὰς συνδιαλέξεις.

καί ιδού καθένος "Ελλην — και βεβαίως πατριώτης —
όπως ήσυχια 'στον δρόμον και άκρυμνα βαδίζει,
όπως τόν καταλαμβάνει μη' άλλόκοτος φαιδρότης
και μέ γίλωτας μοναχος άρχινᾷ να ξεφωνίζει :
— Διατί να μείνη τούτο και εκείνο να μη μείνη ;
— τού πρωθυπουργού άμέσως μη' συνέντευξις να γίνη.

καί ιδού επάνω κάτω αι σπουδαίαι έρωτήσεις,
όπως όποιος δ καθένος 'στον πρωθυπουργόν προτείνει,
αλλά και ιδού συγχρόνως τού πρωθυπουργού αι λύσεις,
όπως όποιος 'στον καθένα και εκείνος άπευθύνει.
— κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον όλοι μένουσιν εύχαριστημένοι
και εμείς, και οσείς, κι' εκείνοι, και ίθχηνεῖς και ξένοι.

- Διατί ή έφεδρεία να μη συγκαληται παλιν ;
- Πῶς τὰ οικονομικά μας έχουν τόσην παραζάλην ;
- Διατί τὸ ναυτικόν μας να μην ήν' άκόμη πλήρες ;
- Πῶς συγχίονται 'στον δρόμον λωποδύται και κλητήρες ;
- Τὸ εμπόριον πῶς μένει εἰς τὸ κράτος μας όπισω ;
- Εἰς τὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς μου διατί να σ' άπαντήσω ;

- Τι σημαίνει όταν λέγουν άρσιν τῆς κυκλοφορίας,
κι' εἰς τὸ πείσμα μας εκείνη περιφέρεται 'στούς δρόμους ;
- Διατί να επιτρέπουν άδειαν όπλοφορίας
και να τρέχουν οι πολῖται με τουφέκια εἰς τούς δρόμους ;
- Διατί να αναβάλλη τὸ ταξιδί του άκόμα ;
- Διατί εἰς τὸ παλάτι να εἰπῆ να ρίξουν χῶμα ;

- Διατί εἰς τὴν Ρωσσίαν ή σταφίς μας να μη φθάνη ;
- Διατί ό Μανωλίος αἰφνηδίως ν' άποθάνη
- Τι εισέπραξαν έφέτος από τὰ καπνά και πόσα,
από πού και πῶς και πόσα, Θόδωρος και πεντακόσια ;
- Κι' ό πρωθυπουργός άκούων όλα ταῦτα άταράχως,
τὴν ύπομονήν του χάνει κι' άρχινᾷ με' μέγα τάχος.

— "Αν que έχω άσχολιας que καθόλου δέν προφθάνω,
εἶμαι σύμφωνος μαζί σας que εγώ εἰξ δλοκλήρου,
έννοῶ πόθεν ρημῖσθε que καλῶς καταλαμβάνω
πῶς εκφράζετε ιδίως μετὰ πάθους διαπύρου.
'Στὰ αἰσθήματά σας ταῦτα άποβλέπων τὰ γέννατα,
ή συνέντευξις ελπίζω πῶς θα ήναι τελευταία.

